

UZASADNIENIE

Uzasadnienie faktyczne

Na podstawie zebranego materiału dowodowego Sąd ustalił, że radca prawny T. J. jest dłużnikiem (...) nieruchomości położonej przy ul. (...) w K., w związku z przysługującym mu do 23 maja 2018 r. prawem własności lokalu niemieszkalnego położonego przy ul. (...) w K.. Dla ww. lokalu prowadzona jest księga wieczysta nr (...). Zadłużenie r.pr. T. J. stwierdzone zostało nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy (...), Wydział VII Cywilny w dniu 6 sierpnia 2020 r., sygn. akt (...) w postępowaniu upominawczym.

Dowód:

1.

Wydruk treści z działu I i II kompletnej elektronicznej księgi wieczystej nr (...);

2.

Nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 6 sierpnia 2020 r., sygn. akt (...).

Na skutek zawiadomienia z dnia 28 października 2021 r. dokonanego przez Zarząd spółki (...) Sp. z o.o., działającej w imieniu i na rzecz (...) nieruchomości położonej przy ul. (...) w K., Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. postanowiła w dniu 15 listopada 2021 r. wsząć dochodzenie w sprawie o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, tj. naruszenia art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75).

W dniu 9 lutego 2022 r. w sprawie przesłuchana w roli świadka została zawiadamiająca K. Ł..

Mimo wezwań, Obwiniony nie stawiał się na żadnym z przesłuchań. Wszelkie wezwania oraz zarzuty kierowanego do radcy prawnego T. J. były zwracane w związku z ich nieodebraniem. Obwiniony nie prowadzi działalności prawniczej w miejscu które zadeklarował jako radca prawny w (...) (...) W..

Dowód:

3.

Protokół z przesłuchania świadka z dnia 9 lutego 2022 r.;

4.

Zwrócone wezwanie z dnia 15 listopada 2021 r.;

5.

Zwrócone wezwanie z dnia 21 grudnia 2021 r.

W związku z powyższym, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. w dniu 16 lutego 2022 r. postanowiła przedstawić radcy prawnemu T. J. zarzut: naruszenia art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75) polegającym na długotrwałym, uporczywym oraz celowym uchylaniu się od realizowania wymagalnych obowiązków płatniczych z tytułu opłat za przysługujące mu prawo własności lokalu niemieszkalnego położonego przy ul. (...) w K., co stanowi działanie sprzeczne z godnością zawodu.

Następnie w dniu 29 marca 2022 r. Zastępca Rzecznika skierowała do Okręgowego Sadu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wnioski o ukaranie Obwinionego na podstawie art. 68¹ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2020 r. poz. 75) za naruszenie art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75), tj. za uporczywe oraz celowe uchylanie się od realizowania wymagalnych obowiązków płatniczych z tytułu opłat za przysługujące mu prawo własności lokalu niemieszkalnego położonego przy ul. (...) w K. w okresie od 1 października 2017 r. do przynajmniej 15 listopada 2021 r.

Uzasadnienie prawne

Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Zgodnie z ustaleniami poczynionymi w powyższej sprawie ustalono, że radca prawny T. J. uporczywie i celowo uchyla się od realizowania obowiązków płatniczych z tytułu opłat za prawo własności lokalu niemieszkalnego.

W pierwszej kolejności należy wskazać na istotę zarzucanego Obwinionemu czynu. Zgodnie z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym. Naruszeniem godności zawodu radcy prawnego jest w szczególności takie postępowanie, które mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej lub podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego. Natomiast art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych stanowi, iż radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych.

Jak wskazano w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2021 r., sygn. akt II DK 41/21 „od każdej osoby wykonującej zawód związany z ochroną prawną, wymaga się ponadstandardowego sposobu postępowania, tak w życiu zawodowym jak i prywatnym. Dlatego nie można akceptować zachowania, które narusza takie wymagania, choćby miało one miejsce jedynie w przestrzeni prywatnej, to znaczy niezwiązanej bezpośrednio ze świadczeniem pomocy prawnej”. Z tego wynika, że każda osoba decydująca się na wykonywanie zawodu zaufania publicznego, który to związany jest z ochroną praw i wolności innych podmiotów, musi na względzie mieć fakt, że jego zachowanie winno być wzorem postępowania dla innych członków społeczności. Wszelkie zatem zachowania prowadzące do naruszenia praw innych podmiotów są niedopuszczalne.

Za postępowanie takie należy uznać uchylanie się od obowiązków płatniczych. Niepłacenie długów jest zachowaniem godzącym w dobre imię Obwinionego w szczególności jako osoby, która wykonuje zawód radcy prawnemu, od którego wymaga się podwyższonego standardu postępowania również w życiu społecznym. Obwiniony nie podjął żadnych działań, aby wyjaśnić sprawę swojego zadłużenia, nie podejmuje też żadnych działań w celu uregulowania zobowiązania. Zachowanie radcy prawnego musi być zgodne z obowiązującym prawem, ale też z powszechnie przyjętymi w społeczności obyczajami i normami współżycia społecznego. Obwiniony nie płaci swoich zobowiązań zadłuża podmiot zbiorowy jakim jest wspólnota mieszkaniowa, która musi uregulować w zastępstwie Obwinionego jego zadłużenie wobec gestorów mediów, czy podmiotu obsługujące komercyjnie (...) nieruchomości położonej przy ul. (...) w K..

Faktem bezspornym jest, że Obwiniony uchylał się od nałożonego nań obowiązku wynikającego z prawa własności lokalu niemieszkalnego. Świadczą o tym przedłożone w sprawie dowody, m.in. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt (...) z dnia 6 sierpnia 2020 r., zeznania świadka oraz wydruki z działu I i II księgi wieczystej nr (...). O celowości postępowania Obwinionego świadczy również fakt uporczywego nieodbierania adresowanych doń wezwań oraz korespondencji, a także niestawienie się w terminie w celu przesłuchania. Co więcej, Obwiniony był poprzednio karany dyscyplinarnie za uchylanie się od uiszczania innych należności, wynikających z jego przynależności do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...), a także nie realizuje swoich obowiązków związanych z przynależnością do samorządu radców prawnych, co potwierdza również stosunek Obwinionego do kwestii realizacji obowiązków prawnych, jakie na nim ciąży.

Mając na uwadze powyższe, nie sposób w odmienny sposób ocenić działań podejmowanych przez r.pr. T. J. niż jako godzenie tymi działaniami w zaufanie do osoby wykonującej zawód zaufania publicznego. Postępowanie Obwinionego stanowi naruszenie art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, poprzez działanie sprzeczne z godnością zawodu.

Z uwagi na fakt, że wartość niezapłaconych należności nie jest znaczna - mając na uwadze obecne ceny podstawowych artykułów konsumpcyjnych, wysokość wynagrodzeń za prace – Sąd uznał, że orzeczenie kary pieniężnej na według najniższej możliwej wysokości (1,5 krotność najniższego wynagrodzenia za pracę) stanowić będzie adekwatną do przewinienia karę dla Obwinionego. Jednocześnie Sąd uznał, że Obwiniony działał w celu uzyskania korzyści majątkowej, stąd kara jaką Sąd zastosował jest karą pieniężną, co winno wywołać zarówno efekt w zakresie prewencji szczególnej i zadziałać na Obwinionego prewencyjnie na przyszłość.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z art. 70⁶ zd. pierwsze, zgodnie z którym to przepisem „W razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony” i obciążył Obwinionego w całości zryczałtowanymi kosztami postępowania.

Orzeczenie niniejsze jest nieprawomocne.

Pouczenie o możliwości odwołania od orzeczenia:

Stosownie do treści art. 704 ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (j.t. Dz.U. z 2020, poz. 75) stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości służy odwołanie od niniejszego orzeczenia do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W.. w terminie 14 dni od otrzymania niniejszego orzeczenia wraz z uzasadnieniem.